

## ॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः ॥

प्रजापतिरकामयत् प्रजाः सृजेयेति। स एतन्दशहोतारमपश्यत्  
तं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बेऽजुहोत्। ततो वै स प्रजा  
असृजत्। ता अस्मात्सृष्टा अपाक्रामन्। ता ग्रहेणागृह्णात्।  
तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। यः कामयेत् प्रजायेयेति। स  
दशहोतारं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बे जुहुयात्। प्रजापतिर्वै  
दशहोता॥१॥

प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजायते। मनसा जुहोति। मन इव  
हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। पूर्णया जुहोति। पूर्ण इव  
हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। न्यूनया जुहोति। न्यूनाद्धि  
प्रजापतिः प्रजा असृजत्। प्रजानां सृष्ट्यै॥२॥

दर्भस्तम्बे जुहोति। एतस्माद्वै योनैः प्रजापतिः प्रजा  
असृजत्। यस्मादेव योनैः प्रजापतिः प्रजा असृजत्।

तस्मादेव योनेः प्रजायते। ब्राह्मणो दक्षिणत उपास्ते।  
 ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा। उपद्रष्टुमत्येव प्रजायते। ग्रहो  
 भवति। प्रजानां सृष्टानाम्भृत्यै। यं ब्राह्मणं विद्यां विद्वांसं  
 यशो नर्च्छेत्॥३॥

सोऽरण्यं परेत्य। दर्भस्तम्बमुद्रथ्य। ब्राह्मणन्दक्षिणतो  
 निषाद्य। चतुर्होतृन्व्याचक्षीत। एतद्वै देवानां परमङ्गुह्यं ब्रह्म।  
 यच्चतुर्होतारः। तदेव प्रकाशं गमयति। तदेनं प्रकाशङ्गतम्।  
 प्रकाशं प्रजानाङ्गमयति। दर्भस्तम्बमुद्रथ्य व्याचष्टे॥४॥

अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः। अग्नित्येव व्याचष्टे। ब्राह्मणो  
 दक्षिणत उपास्ते। ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा।  
 उपद्रष्टुमत्येवैनं यशं ऋच्छति। ईश्वरन्तं यशोर्तो रित्याहुः।  
 यस्यान्ते व्याचष्ट इति। वरस्तस्मै देयः। यदेवैनं  
 तत्रोपनमति। तदेवाव रुन्धे॥५॥

अग्निमादधानो दशहोत्राऽरणिमव दध्यात्। प्रजातमेवैनमा  
 धत्ते। तेनैवोद्भृत्याग्निहोत्रं जुहुयात्। प्रजातमेवैनञ्जुहोति।

ह॒विर्निर्व॑प्स्यन्दश॑होतारं व्याच॑क्षीत। प्रजा॑तमे॒वैनं॑ निर्वपति।  
 सा॒मि॒धे॒नीर॑नुवक्ष्यन्दश॑होतारं व्याच॑क्षीत। सा॒मि॒धे॒नीरे॒व  
 सृ॒ष्ट्वाऽऽर॑भ्य प्रत॑नुते। अथो॑ य॒ज्ञो वै दश॑होता। य॒ज्ञमे॒व  
 त॑नुते॥ ६॥

अ॒भि॒चर॑न्दश॑होतारं जुहु॑यात्। न॒व॒ वै पु॑रुषे प्रा॒णाः।  
 नाभि॑र्दश॒मी। सप्रा॑णमे॒वैनं॑म॒भि च॑रति। ए॒ताव॑द्वै पु॒रुष॑स्य  
 स्वम्। याव॑त्प्रा॒णाः। याव॑द्दे॒वास्या॑स्ति। तद॒भि च॑रति। स्वकृ॑त  
 इ॒रि॒णे जु॑होति प्रद॒रे वा॑। ए॒तद्वा अ॒स्यै नि॒र्ऋ॑तिगृहीतम्।  
 नि॒र्ऋ॑तिगृहीत ए॒वैनं॑ नि॒र्ऋ॑त्या ग्राह॑यति। यद्वा॒चः  
 क्रू॒रम्। तेन॑ वष॑ट्करोति। वा॒च ए॒वैनं॑ क्रू॒रेण॑ प्र वृ॑श्चति।  
 ता॒जगा॑र्तिमा॒र्च्छ॑ति॥ ७॥

दश॑होता सृष्ट्वा ऋच्छेद्वाचंष्टे रुन्ध एव तनुते नि॒र्ऋ॑तिगृहीतं पञ्च च॥१॥ [१]

प्र॒जाप॑तिरकामयत द॒र्शपूर्ण॑मा॒सौ सृ॑जे॒येति॑। स  
 ए॒तश्चतु॑र्होतारमपश्यत्। तं मन॑साऽनु॒द्भुत्या॑हव॒नीये॑ऽजुहोत्।  
 ततो॒ वै स द॑र्शपूर्णमा॒साव॑सृजत। ताव॑स्मात्सृष्टावपा॑क्रामताम्।

तौ ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। दर्शपूर्णमासावालभमानः।  
चतुर्होतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। दर्शपूर्णमासावेव  
सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते॥८॥

ग्रहो भवति। दर्शपूर्णमासयोः सृष्टयोर्धृत्यै। सोऽकामयत  
चातुर्मास्यानि सृजेयेति। स एतं पञ्चहोतारमपश्यत्।  
तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स  
चातुर्मास्यान्यसृजत। तान्यस्मात्सृष्टान्यपाक्रामन्। तानि  
ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। चातुर्मास्यान्यालभमानः॥९॥

पञ्चहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। चातुर्मास्यान्येव  
सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। ग्रहो भवति। चातुर्मास्यानां  
सृष्टानान्धृत्यै। सोऽकामयत पशुबन्धं सृजेयेति। स  
एतं षड्होतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्।  
ततो वै स पशुबन्धमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।  
तद्ग्रहेणागृह्णात्॥१०॥

तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। पशुबन्धेन यक्ष्यमाणः। षड्होतारं

मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। पशुबन्धमेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य  
 प्र तनुते। ग्रहो भवति। पशुबन्धस्य सृष्टस्य धृत्यै।  
 सोऽकामयत सौम्यमध्वरं सृजेयेति। स एतं  
 सप्तहोतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्।  
 ततो वै स सौम्यमध्वरमसृजत॥११॥

सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तद्ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य  
 ग्रहत्वम्। दीक्षिष्यमाणः। सप्तहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये  
 जुहुयात्। सौम्यमेवाध्वरं सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तनुते। ग्रहो  
 भवति। सौम्यस्याध्वरस्य सृष्टस्य धृत्यै। देवेभ्यो वै यज्ञो  
 न प्राभवत्। तमेतावच्छः समभरन्॥१२॥

यत्संभाराः। ततो वै तेभ्यो यज्ञः प्राभवत्। यत्संभारा भवन्ति।  
 यज्ञस्य प्रभूत्यै। आतिथ्यमासाद्य व्याचष्टे। यज्ञमुखं वा  
 आतिथ्यम्। मुखत एव यज्ञं सम्भृत्य प्र तनुते। अयंज्ञो  
 वा एषः। योऽपत्नीकः। न प्रजाः प्रजायेरन्। पत्नीर्व्याचष्टे।  
 यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाय। उपसत्सु व्याचष्टे। एतद्वै

पत्नीनामायतनम्। स्व एवैनां आयतनेऽवकल्पयति॥१३॥

तनुत आलभमानोऽगृह्णादसृजताभरञ्जायेरन्ध्रं॥२॥ [२]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स त्रिवृतं स्तोममसृजत। तं पञ्चदशः स्तोमो मध्यत उदतृणत्। तौ पूर्वपक्षश्चापरपक्षश्चाभवताम्। पूर्वपक्षन्देवा अन्वसृज्यन्त। अपरपक्षमन्वसुराः। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः। यङ्गामयेत् वसीयान्त्स्यादिति॥१४॥

तं पूर्वपक्षे याजयेत्। वसीयानेव भवति। यङ्गामयेत् पापीयान्त्स्यादिति। तमपरपक्षे याजयेत्। पापीयानेव भवति। तस्मात्पूर्वपक्षोऽपरपक्षात्करुण्यन्तरः। प्रजापतिर्वै दशहोता। चतुरहोता पञ्चहोता षड्विंशहोता सप्तहोता ऋतवः संवत्सरः॥१५॥

प्रजाः पशव इमे लोकाः। य एवं प्रजापतिं बहोर्भूयांसं वेद। बहोरेव भूयांभवति। प्रजापतिर्देवासुरानसृजत। स इन्द्रमपि नासृजत। तन्देवा अब्रुवन्। इन्द्रो जनयेति। सोऽब्रवीत्। यथाऽहं युष्मास्तपसाऽसृक्षि। एवमिन्द्रं

जनयध्वमिति॥१६॥

ते तपोऽतप्यन्त। त आत्मन्निन्द्रमपश्यन्। तमब्रुवन्।  
जायस्वेति। सोऽब्रवीत्। किं भागधेयमभि जनिष्य इति।  
ऋतून्संवत्सरम्। प्रजाः पशून्। इमाल्लोकानित्यब्रुवन्। तं  
वै माऽऽहुत्या प्र जनयतेत्यब्रवीत्॥१७॥

तश्चतुर्होत्रा प्राजनयन्। यः कामयेत वीरो म आज्ञयेतेति।  
स चतुर्होतारं जुहुयात्। प्रजापतिर्वै चतुर्होता। प्रजापतिरेव  
भूत्वा प्रजायते। जजन्दिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहेति ग्रहेण  
जुहोति। आऽस्य वीरो जायते। वीरश्च हि देवा  
एतयाऽऽहुत्या प्राजनयन्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे  
लोकैःऽस्पर्धन्त। वयं पूर्वं सुवर्गं लोकमियाम वयं पूर्वं  
इति॥१८॥

त आदित्या एतं पञ्चहोतारमपश्यन्। तं पुरा  
प्रातरनुवाकादाग्नीध्रेऽजुहवुः। ततो वै ते पूर्वं सुवर्गं  
लोकमायन्। यः सुवर्गकामः स्यात्। स पञ्चहोतारं पुरा

प्रातरनुवाकादाग्रीध्रे जुहुयात्। संवत्सरो वै पञ्चहोता।  
संवत्सरः सुवर्गो लोकः। संवत्सर एवर्तुषु प्रतिष्ठाय। सुवर्ग  
लोकमेति। तैऽब्रुवन्नङ्गिरस आदित्यान्॥१९॥

क्व स्थ। क्व वः सद्भ्यो हव्यं वक्ष्याम इति। छन्दः  
स्वित्यब्रुवन्। गायत्रियात्रिष्टुभि जगत्यामिति। तस्माच्छन्दः  
सु सद्भ्य आदित्येभ्यः। आङ्गीरसीः प्रजा हव्यं वहन्ति।  
वहन्त्यस्मै प्रजा बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य  
एवं वेद। द्वादश मासाः पञ्चर्तवः। त्रय इमे लोकाः।  
असावादित्य एकविंशः। एतस्मिन्वा एष श्रितः।  
एतस्मिन्प्रतिष्ठितः। य एवमेतं श्रितं प्रतिष्ठितं वेद। प्रत्येव  
तिष्ठति॥२०॥

स्यादिति संवत्सरो जनयध्वमितीत्यब्रवीत्पूर्वं इत्यादित्यानृतवृष्यद्वं॥३॥ [३]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति। स एतन्दशहोतारमपश्यत्।  
तेन दशधाऽऽत्मानं विधाय। दशहोत्राऽतप्यत। तस्य  
चित्तिः स्रुगासीत्। चित्तमाज्यम्। तस्यैतावत्येव  
वागासीत्। एतावान् यज्ञक्रतुः। स चतुर्होतारमसृजत।



सोऽनन्दत्॥ २१॥

असृक्षि वा इममिति। तस्य सामो हविरासीत्। स चतुर्होत्राऽतप्यत। सोऽताम्यत्। स भूरिति व्याहरत्। स भूमिमसृजत। अग्निहोत्रन्दर्शपूर्णमासौ यजूंषि। स द्वितीयमतप्यत। सोऽताम्यत्। स भुव इति व्याहरत्॥ २२॥

सोऽन्तरिक्षमसृजत। चातुर्मास्यानि सामानि। स तृतीयमतप्यत। सोऽताम्यत्। स सुवरिति व्याहरत्। स दिवमसृजत। अग्निष्टोममुक्थ्यमतिरात्रमृचः। एता वै व्याहृतय इमे लोकाः। इमान्खलु वै लोकाननु प्रजाः पशवश्छन्दांसि प्राजायन्त। य एवमेताः प्रजापतेः प्रथमा व्याहृतीः प्रजाता वेद॥ २३॥

प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते। स पञ्चहोतारमसृजत। स हविर्नाविन्दत। तस्मै सोमस्तनुवं प्रायच्छत्। एतत्ते हविरिति। स पञ्चहोत्राऽतप्यत। सोऽताम्यत्। स प्रत्यङ्मुखाधत। सोऽसुरानसृजत। तदस्याप्रियमासीत्॥ २४॥

तद्दुर्वर्णं॑ हिरण्यमभवत्। तद्दुर्वर्णस्य॑ हिरण्यस्य॑ जन्म।  
 स द्वितीयं॑ मतप्यत। सोऽताम्यत्। स प्राङ्बाधत्।  
 स देवान॑सृजत्। तदस्य॑ प्रियमासीत्। तत्सुवर्णं॒॑  
 हिरण्यमभवत्। तत्सुवर्णस्य॑ हिरण्यस्य॑ जन्म। य ए॒व॑  
 सुवर्णस्य॑ हिरण्यस्य॑ जन्म वेद॥२५॥

सुवर्णं॑ आ॒त्मना॑ भवति। दुर्वर्णोऽस्य॑ भ्रातृ॒व्यः। तस्मात्सुवर्णं॒॑  
 हिरण्यं॑ भा॒र्यम्। सुवर्णं॑ ए॒व भ॑वति। ऐ॒नं प्रि॒यङ्गच्छ॑ति  
 नाप्रि॒यम्। स स॒प्तहो॑तारमसृजत्। स स॒प्तहो॑त्रै॒व सु॑वर्णं  
 लो॒कमे॑त्। त्रि॒णवे॒न स्तोमे॑नै॒भ्यो लो॒केभ्योऽसु॑रा॒न्प्राणु॑दत्।  
 त्रय॑स्त्रि॒ंशेन॑ प्रत्य॑तिष्ठत्। ए॒कवि॑ं॒शेन॑ रुच॑मधत्॥२६॥

स॒प्तद॒शेन॑ प्राजा॑यत्। य ए॒वं वि॒द्वान्त्सोमे॑न॒ यज॑ते।  
 स॒प्तहो॑त्रै॒व सु॑वर्णं लो॒कमे॑ति। त्रि॒णवे॒न स्तोमे॑नै॒भ्यो लो॒केभ्यो॑  
 भ्रातृ॒व्यान्प्राणु॑दत्। त्रय॑स्त्रि॒ंशेन॑ प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑। ए॒कवि॑ं॒शेन॑  
 रुच॑न्धत्ते। स॒प्तद॒शेन॑ प्र जा॑यते। तस्मात्सप्तद॒शः स्तोमो॑ न  
 नि॒रु॒ह्यत्यः॑। प्र॒जाप॑तिर्वै सप्तद॒शः। प्र॒जाप॑तिमे॒व म॑ध्यतो ध॑त्ते

प्रजा॑त्यै॥२७॥

अ॒न॒न्द॒द्भु॒व इति॒ व्या॒ह॒र॒द्वेदा॑सी॒द्वेदा॑धत् प्रजा॑त्यै॥४॥ [४]

दे॒वा वै वरु॑णमयाजयन्। स यस्यै॑यस्यै दे॒वता॑यै  
दक्षि॑णामनयत्। ताम॑व्हीनात्। ते॑ऽब्रुवन्। व्या॒वृ॒त्य  
प्रति॑ गृह्णाम। तथा॑ नो दक्षि॑णा न वृ॑ष्यतीति। ते  
व्या॒वृ॒त्य प्रत्य॑गृह्णन्। ततो॑ वै तान्दक्षि॑णा नाव्ही॑नात्। य  
ए॒वं वि॒द्वान्व्या॒वृ॒त्य दक्षि॑णां प्रतिगृह्णा॑ति। नैन॒न्दक्षि॑णा  
व्हीना॑ति॥२८॥

राजा॑ त्वा वरु॑णो नयतु दे॒वि दक्षि॑णेऽग्नये॒ हिर॑ण्यमित्या॑ह।  
आ॒ग्ने॒यं वै हिर॑ण्यम्। स्वयै॑वैन॑दे॒वता॑या प्रति॑ गृह्णाति। सोमा॑य  
वा॒स इत्या॑ह। सौ॒म्यं वै वा॒सः। स्वयै॑वैन॑दे॒वता॑या प्रति॑  
गृह्णाति। रु॒द्राय॑ गा॒मित्या॑ह। रौ॒द्री वै गौः। स्वयै॑वैनान्दे॒वता॑या  
प्रति॑गृह्णाति। वरु॑णायाश्च॒मित्या॑ह॥२९॥

वा॒रु॒णो वा अ॒श्वः। स्वयै॑वैन॑ दे॒वता॑या प्रति॑गृह्णाति। प्र॒जाप॑तये॒  
पुरु॑ष॒मित्या॑ह। प्रा॒जाप॑त्यो वै पुरु॑षः। स्वयै॑वैन॑ दे॒वता॑या प्रति॑

गृह्णाति। मनवे तल्पमित्याह। मानवो वै तल्पः। स्वयैवैनं देवतया प्रति गृह्णाति। उत्तानायाङ्गीरसायान इत्याह। इयं वा उत्तान आङ्गीरसः॥३०॥

अनयैवैनत्प्रति गृह्णाति। वैश्वानर्यर्चा रथं प्रति गृह्णाति। वैश्वानरो वै देवतया रथः। स्वयैवैनं देवतया प्रति गृह्णाति। तेनामृतत्वमंश्यामित्याह। अमृतमेवात्मन्धत्ते। वयो दात्र इत्याह। वयं एवैनं कृत्वा। सुवर्गं लोकं गमयति। मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्र इत्याह॥३१॥

यद्वै शिवम्। तन्मयः। आत्मन एवैषा परीतिः। क इदङ्कस्मा अदादित्याह। प्रजापतिर्वै कः। स प्रजापतये ददाति। कामः कामायेत्याह। कामेन हि ददाति। कामेन प्रतिगृह्णाति। कामो दाता कामः प्रतिग्रहीतेत्याह॥३२॥

कामो हि दाता। कामः प्रतिग्रहीता। कामं समुद्रमाविशेत्याह। समुद्र इव हि कामः। नेव हि कामस्यान्तोऽस्ति। न समुद्रस्य। कामेन त्वा

प्रतिगृह्णामीत्याह। येन कामेन प्रतिगृह्णाति। स  
 एवैनमुष्मिँल्लोके काम आगच्छति। कामे तत् एषा  
 ते काम दक्षिणेत्याह। काम एव तद्यजमानोऽमुष्मिँल्लोके  
 दक्षिणामिच्छति। न प्रतिग्रहीतरि। य एव विद्वान्दक्षिणां  
 प्रतिगृह्णाति। अनृणामेवैनां प्रति गृह्णाति॥३३॥

वृणान्त्यश्चमित्याहाङ्गीरसः प्रतिग्रहीत्र इत्याह प्रतिग्रहीतेत्याह दक्षिणेत्याह चत्वारि च॥५॥—[५]

अन्तो वा एष यज्ञस्य। यद्दशममहः। दशमेऽहन्त्सर्पराज्ञियां  
 ऋग्भिः स्तुवन्ति। यज्ञस्यैवान्तङ्गत्वा। अन्नाद्यमव रुन्धते।  
 तिसृभिः स्तुवन्ति। त्रय इमे लोकाः। एभ्य एव  
 लोकेभ्योऽन्नाद्यमव रुन्धते। पृश्निवतीर्भवन्ति। अन्नं वै  
 पृश्नि॥३४॥

अन्नमेवाव रुन्धते। मनसा प्रस्तौति। मनसोद्गायति। मनसा  
 प्रति हरति। मन इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। देवा वै  
 सर्पाः। तेषामियं राज्ञी। यत्सर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुवन्ति।  
 अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति॥३५॥

चतुर्होतृन् होता व्याचष्टे। स्तुतमनुशंसति शान्त्यै।

अन्तो वा एष यज्ञस्य। यद्दशममहः। एतत्खलु वै  
 देवानां परमङ्गुह्यं ब्रह्म। यच्चतुर्होतारः। दशमेऽहः  
 श्वतुर्होतृन्व्याचष्टे। यज्ञस्यैवान्तङ्गत्वा। परमन्देवानाङ्गुह्यं  
 ब्रह्माव रुन्धे। तदेव प्रकाशं गमयति॥३६॥

तदेनं प्रकाशङ्गतम्। प्रकाशं प्रजानाङ्गमयति। वाचं यच्छति।  
 यज्ञस्य धृत्यै। यजमानदेवत्यं वा अहः। भ्रातृव्यदेवत्या  
 रात्रिः। अह्ना रात्रिन्ध्यायेत्। भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृद्धे।  
 यद्विवा वाचं विसृजेत्। अहर्भ्रातृव्यायोच्छिषेत्। यन्नक्तं  
 विसृजेत्। रात्रिं भ्रातृव्यायोच्छिषेत्। अधिवृक्षसूर्ये  
 वाचं विसृजति। एतावन्तमेवास्मै लोकमुच्छिषति।  
 यावदादित्योऽस्तमेति॥३७॥

पृश्निं तिष्ठन्ति गमयति शिषेत्पञ्च च॥६॥

[६]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टाः समंश्लिष्यन्। ता  
 रूपेणानुप्राविशत्। तस्मादाहुः। रूपं वै प्रजापतिरिति। ता  
 नाम्नाऽनु प्राविशत्। तस्मादाहुः। नाम वै प्रजापतिरिति।

तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य। नाम्ना चेद्धयेते॥३८॥

मित्रमेव भवतः। प्रजापतिर्देवासुरानंसृजत। स इन्द्रमपि  
नांसृजत। तन्देवा अब्रुवन्। इन्द्रो जनयेति। स  
आत्मन्निन्द्रमपश्यत्। तमंसृजत। तन्निष्टुर्वीर्यं भूत्वाऽनु  
प्राविशत्। तस्य वज्रः पञ्चदशो हस्तः आपद्यत।  
तेनोदय्यासुरानभ्यभवत्॥३९॥

य एवं वेद। अभि भ्रातृव्यान्भवति। ते देवा असुरैर्विजित्य।  
सुवर्गं लोकमायन्। तैऽमुष्मिँल्लोके व्यक्षुध्यन्। तैऽब्रुवन्।  
अमृतः प्रदानं वा उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं  
यज्ञं विधाययास्यम्। आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्र  
कल्पयेति॥४०॥

तस्य वा इयङ्कृतिः। यदिदङ्किं च। य एवं वेद। कल्पतेऽस्मै।  
स वा अयं मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्र सद्ध्यो देवेभ्यो  
हव्यं वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति। सौऽमन्यत।  
अभि वा इमेऽस्माल्लोकादमुं लोकङ्कमिष्यन्त इति।

स वाचंस्पते हृदिति व्याहरत्। तस्मात्पुत्रो हृदयम्।  
तस्मादस्माल्लोकादमुं लोकत्राभि कामयन्ते। पुत्रो हि  
हृदयम्॥४१॥

हृयंते अभवत्कल्पयेतीति चत्वारि च॥७॥ [७]

देवा वै चतुर्होतृभिर्यज्ञमतन्वत। ते वि पाप्मना  
भ्रातृव्येणाजयन्त। अभि सुवर्गं लोकमजयन्। य एवं  
विद्वाश्चतुर्होतृभिर्यज्ञन्तनुते। वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयते।  
अभि सुवर्गं लोकं जयति। षड्वीत्रा प्रायणीयमा सादयति।  
अमुष्मै वै लोकाय षड्वीता। घ्नन्ति खलु वा एतत्सोमम्।  
यदभिषुण्वन्ति॥४२॥

ऋजुधैवैनममुं लोकं गमयति। चतुर्होत्राऽऽतिथ्यम्। यशो  
वै चतुर्होता। यश एवात्मन्धत्ते। पञ्चहोत्रा पशुमुपसादयति।  
सुवर्ग्यो वै पञ्चहोता। यजमानः पशुः। यजमानमेव सुवर्गं  
लोकं गमयति। ग्रहान्गृहीत्वा सप्तहोतारं जुहोति। इन्द्रियं  
वै सप्तहोता॥४३॥



इन्द्रियमेवात्मन्धत्ते। यो वै चतुर्होतृननुसवनन्तर्पयति।  
 तृप्यति प्रजयां पशुभिः। उपैन५ सोमपीथो नमति।  
 बहिष्पवमाने दशहोतारं व्याचक्षीत। माध्यन्दिने  
 पवमाने चतुर्होतारम्। आर्भवे पवमाने पञ्चहोतारम्।  
 पितृयज्ञे षड्होतारम्। यज्ञायज्ञियस्य स्तोत्रे सप्तहोतारम्।  
 अनुसवनमेवैनाऽस्तर्पयति॥४४॥

तृप्यति प्रजयां पशुभिः। उपैन५ सोमपीथो नमति।  
 देवा वै चतुर्होतृभिः सत्रमांसता। ऋद्धिपरिमितं  
 यशस्कामाः। तेऽब्रुवन्। यन्नः प्रथमं यशं ऋच्छात्।  
 सर्वेषान्नस्तत्सहासदिति। सोमश्चतुर्होत्रा। अग्निः पञ्चहोत्रा।  
 धाता षड्होत्रा॥४५॥

इन्द्रः सप्तहोत्रा। प्रजापतिर्दशहोत्रा। तेषां५ सोम५  
 राजानं यशं आर्च्छत्। तन्यकामयत्। तेनापाक्रामत्।  
 तेन प्रलायमचरत्। तन्देवाः प्रैषैः प्रैषमैच्छन्। तत्प्रेषाणां  
 प्रैषत्वम्। निविद्धिर्न्यवेदयन्। तन्निविदां निवित्त्वम्॥४६॥

आ॒प्रीभि॑राप्रुवन्। तदा॒प्रीणा॑माप्रित्वम्। तम॑घ्नन्। तस्य॒ यशो॑  
व्य॑गृह्णत। ते ग्रहा॑ अभवन्। तद्ग्रहा॑णाङ्ग॒हृत्वम्। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑  
ग्रहा॑ गृह्यन्ते। तस्य॒ त्वैव॑ गृही॒ताः। तेऽब्रु॑वन्। यो वै नः  
श्रेष्ठोऽभू॑त्॥४७॥

तम॑वधिष्म। पुन॑रिम॒ꣳ सु॑वामहा इति। तच्छ॑न्दो॒भिरसु॑वन्त।  
तच्छ॑न्द॒साञ्छ॑न्दस्त्वम्। साम्ना॒ समान॑यन्। तत्साम्नः॑  
साम॒त्वम्। उ॒क्थैरुद॑स्थापयन्। तदु॒क्थाना॑मुक्थ॒त्वम्। य  
ए॒वं वेद॑। प्रत्ये॒व तिष्ठ॑ति॥४८॥

सर्व॑मायुरेति। सोमो॒ वै यशः॑। य ए॒वं वि॒द्वान्तसोम॑मागच्छ॑ति।  
यश॑ ए॒वैन॑मृच्छति। तस्मा॑दाहुः। यश्चै॒वं वेद॑ यश्च॒ न। तावु॑भौ  
सोम॑मागच्छतः। सोमो॒ हि यशः॑। तन्त्वाऽव॑ यश॑  
ऋच्छ॑तीत्याहुः। यः सोमे॒ सोमं॑ प्राहेति। तस्मा॒त्सोमे॒ सोमः॑  
प्रोच्यः॑। यश॑ ए॒वैन॑मृच्छति॥४९॥

अभि॑पुण्वन्ति स॒प्तहो॑ता तर्प॑यति षड्भू॑त्रा निवित्त्वमभू॑त्तिष्ठति प्राहेति द्वे च॥८॥ [८]

इ॒दं वा अ॒ग्रे नैव॑ किं च॒ नासी॑त्। न द्यौरा॑सीत्। न  
पृ॒थि॒वी। नान्तरि॑क्षम्। तदस॑देव सन्मनोऽकुरु॑त् स्यामिति।

तद॑तप्यत। तस्मा॑त्तेपा॒नाद्धू॑मोऽजायत। तद्धू॑योऽतप्यत।  
तस्मा॑त्तेपा॒नाद॒ग्निर॑जायत। तद्धू॑योऽतप्यत॥५०॥

तस्मा॑त्तेपा॒नाज्योति॑रजायत। तद्धू॑योऽतप्यत। तन्मा॑त्तेपा॒नाद॒र्चिर॑  
तद्धू॑योऽतप्यत। तस्मा॑त्तेपा॒नान्म॒रीच॑योऽजायन्त।  
तद्धू॑योऽतप्यत। तस्मा॑त्तेपा॒नादु॒दारा॑ अ॒जायन्त।  
तद्धू॑योऽतप्यत। तद॒भ्रमि॑व॒ सम॑हन्यत। तद्व॒स्तिम॑भिनत्॥५१॥

स स॑मु॒द्रोऽभवत्। तस्मा॑त्समु॒द्रस्य॑ न पि॑बन्ति। प्र॒जन॑नमि॒व  
हि म॑न्यन्ते। तस्मा॑त्प॒शोर्जा॑य॒माना॒दापः॑ पु॒रस्ता॑द्यन्ति।  
तद्व॑श॒होता॑ऽन्व॑सृज्यत। प्र॒जाप॑तिर्वै द॒शहो॑ता। य ए॒वन्त॑प॒सो  
वी॒र्यं॑ वि॒द्वाँ स्त॑प्यन्ते। भव॑त्ये॒व। तद्वा इ॒दमा॑पः  
स॒लिल॑मासीत्। सोऽ॒रोदी॑त्प्र॒जाप॑तिः॥५२॥

स क॑स्मा अ॒ज्ञि। यद्य॒स्या अ॒प्रति॑ष्ठाया॒ इति॑।  
यद॒प्स्व॑वाप॑द्यत। सा पृ॑थि॒व्य॑भवत्। यद्व॒मृष्ट॑। तद॒न्तरि॑क्षमभवत्।  
यद॒ध्व॑मुद॒मृष्ट॑। सा द्यौ॑रभवत्। यद॒रोदी॑त्। तद॒नयो॑  
रोद॒स्त्वम्॥५३॥

य ए॒वं वेद॑। नास्य॑ गृ॒हे रु॑दन्ति। ए॒तद्वा ए॒षां लो॒कानां॑ जन्म॑।  
 य ए॒वमे॒षां लो॒कानां॑ जन्म॑ वेद॑। नैषु॑ लो॒केष्वा॒र्तिमा॑च्छति।  
 स इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठाम॑विन्दत। स इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठां वि॒त्वाऽका॑मयत्  
 प्रजा॑ये॒येति॑। स तपो॑ऽतप्यत। सो॑ऽन्त॒र्वान॑भवत्। स  
 ज॒घना॒दसृ॑जत॥ ५४॥

तेभ्यो॑ मृ॒न्मये॒ पात्रे॑ऽन्नमदुहत्। याऽस्य॑ सा त॒नूरासी॑त्।  
 तामपा॑हत। सा तमि॑स्त्राऽभवत्। सो॑का॒मयत् प्रजा॑ये॒येति॑।  
 स तपो॑ऽतप्यत। सो॑न्त॒र्वान॑भवत्। स प्र॒जन॑नादे॒व  
 प्र॒जा अ॑सृजत। तस्मा॑दि॒मा भूयि॑ष्ठाः। प्र॒जन॑ना॒द्धेना॒  
 अ॑सृजत॥ ५५॥

ताभ्यो॑ दा॒रुमये॒ पात्रे॒ पयो॑ऽदुहत्। याऽस्य॑ सा  
 त॒नूरासी॑त्। तामपा॑हत। सा जो॒त्स्ना॑ऽभवत्। सो॑का॒मयत्  
 प्रजा॑ये॒येति॑। स तपो॑ऽतप्यत। सो॑न्त॒र्वान॑भवत्। स  
 उ॒पप॒क्षाभ्या॑मे॒वर्तू॑नसृजत। तेभ्यो॑ रज॒जते॒ पात्रे॒ घृ॒तम॑दुहत्।  
 याऽस्य॑ सा त॒नूरासी॑त्॥ ५६॥

तामपा॑हता। सो॑ऽहोरा॒त्रयोः॑ स॒न्धिर॑भवत्। सो॑ऽकामयत्  
प्रजा॑येयेति। स तपो॑ऽतप्यत। सो॑ऽन्तर्वा॑नभवत्। स  
मुखा॑ऽद्देवान॑सृजत। तेभ्यो॑ हरि॑ते पात्रे सोम॑मदुहत्। याऽस्य॑  
सा त॒नूरासी॑त्। तामपा॑हता। तदह॑रभवत्॥५७॥

ए॒ते वै प्र॒जाप॑ते॒र्दोहाः॑। य ए॒वं वेद॑। दु॒ह ए॒व प्र॒जाः। दि॒वा  
वै नो॑ऽभू॒दिति॑। तद्दे॒वाना॑न्दे॒वत्व॑म्। य ए॒वन्दे॒वाना॑न्दे॒वत्व॑म्  
वेद॑। दे॒ववा॑ने॒व भ॑वति। ए॒तद्वा अ॑होरा॒त्राणां॑ जन्म॑। य  
ए॒वम॑होरा॒त्राणां॑ जन्म॑ वेद॑। नाहो॑रा॒त्रेष्वार्ति॑मा॒र्च्छति॑॥५८॥

अस॒तोऽधि॑ मनो॑ऽसृज्यत। मनः॑ प्र॒जाप॑तिमसृजत।  
प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। तद्वा इ॒दं मन॑स्ये॒व प॑र॒मं  
प्रति॑ष्ठितम्। यद्दि॒दङ्किं॑ च॑। तदे॒तच्छो॑वस्य॒सन्नाम॑ ब्रह्म॑।  
व्यु॒च्छन्ती॑व्यु॒च्छन्त्यस्मै॑ वस्य॑सीवस्यसी॒ व्यु॒च्छति॑। प्रजा॑यते  
प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। प्र प॑रमे॒ष्टिनो॑ मा॒त्रा॑मा॒प्नोति॑। य ए॒वं  
वेद॑॥५९॥

अ॒ग्नि॑र॒जाय॑त तद्भूयो॑ऽतप्यतामिनदरोदीत्प्रजाप॑तीरोद॒स्त्वम॑सृजतासृजत घृ॒तम॑दुह॒द्याऽस्य॑ सा

त॒नूरासी॑दह॑रभवदृच्छति वेदं (इदं धूमो॑ऽग्नि॒ज्योति॑र्चिर्मरीचय उदा॑रास्तद॒ब्र॒ स ज॒घना॑त्सा तमि॑स्त्रा

स प्रजननात्सा जोत्सा स उपपक्षाभ्यां सौऽहोरात्रयोः सन्धिः स मुखात्तदहर्देववाँन्मृन्मये दारुमये  
रज्जते हरिते तेभ्यस्ताभ्यो द्वे तेऽन्नं पयो घृतं सोमम् ॥ )॥९॥ [९]

प्रजापतिरिन्द्रमसृजतानुजावरन्देवानाम्। तं प्राहिणोत्।  
परेहि। एतेषाँन्देवानामधिपतिरेधीति। तन्देवा अब्रुवन्।  
कस्त्वमसि। वयं वै त्वच्छेयाँसः स्म इति। सौऽब्रवीत्।  
कस्त्वमसि वयं वै त्वच्छेयाँसः स्म इति मा देवा अवोचं  
निति। अथ वा इदन्तरहिं प्रजापंतौ हर आसीत्॥६०॥

यदस्मिन्नादित्ये। तदेनमब्रवीत्। एतन्मे प्रयच्छ।  
अथाहमेतेषाँन्देवानामधिपतिर्भविष्यामीति। कोऽहं  
स्यामित्यब्रवीत्। एतत्प्रदायेति। एतत्स्या इत्यब्रवीत्।  
यदेतद्वीषीति। को ह वै नाम प्रजापतिः। य एवं  
वेद॥६१॥

विदुरेन्नाम्ना। तदस्मै रुक्मं कृत्वा प्रत्यमुञ्चत्। ततो वा  
इन्द्रो देवानामधिपतिरभवत्। य एवं वेद। अधिपतिरेव  
समानानां भवति। सौऽमन्यत। किङ्किं वा अकरमिति। स  
चन्द्रं म आहरेति प्रालपत्। तच्चन्द्रमसश्चन्द्रमस्त्वम्। य एवं

वेद॥६२॥

चन्द्रवानेव भवति। तन्देवा अंब्रुवन्। सुवीर्यो मर्या यथा  
गोपायत इति। तत्सूर्यस्य सूर्यत्वम्। य एवं वेद।  
नैनन्दभ्रोति। कश्च नास्मिन्वा इदमिन्द्रियं प्रत्यस्थादिति।  
तदिन्द्रस्येन्द्रत्वम्। य एवं वेद। इन्द्रियाव्येव भवति॥६३॥

अयं वा इदं परमोऽभूदिति। तत्परमेष्ठिनः परमेष्ठित्वम्।  
य एवं वेद। परमामेव काष्ठां गच्छति। तन्देवाः समन्तं  
पर्यविशन्। वसंवः पुरस्तात्। रुद्रा दक्षिणतः। आदित्याः  
पश्चात्। विश्वे देवा उत्तरतः। अङ्गिरसः प्रत्यश्वम्॥६४॥

साध्याः पराश्वम्। य एवं वेद। उपैनं समाः  
संविशन्ति। स प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा आवयत्। ता  
अस्मै नातिष्ठन्तान्नाद्याय। ता मुखं पुरस्तात्पश्यन्तीः।  
दक्षिणतः पर्यायन्। स दक्षिणतः पर्यवर्तयत। ता मुखं  
पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखन्दक्षिणतः॥६५॥

पुश्चात्पर्यायन्। स पुश्चात्पर्यवर्तयत। ता मुखं  
 पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखन्दक्षिणतः। मुखं पुश्चात्।  
 उत्तरतः पर्यायन्। स उत्तरतः पर्यवर्तयत। ता मुखं  
 पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखन्दक्षिणतः। मुखं पुश्चात्॥६६॥

मुखमुत्तरतः। ऊर्ध्वा उदायन्। स उपरिष्टान्यवर्तयत।  
 ताः सर्वतोमुखो भूत्वाऽऽवयत्। ततो वै तस्मै प्रजा  
 अतिष्ठन्तान्नाद्याय। य एवं विद्वान्परि च वर्तयते नि  
 च। प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा अत्ति। तिष्ठन्तेऽस्मै प्रजा  
 अन्नाद्याय। अन्नाद एव भवति॥६७॥

आसीद्वेदं चन्द्रमस्त्वं य एवं वेदैन्द्रियाव्येव भवति प्रत्यञ्चं मुखन्दक्षिणतो मुखं पुश्चान्नवं च॥१०॥

[१०]

प्रजापतिरकामयत बहोर्भूयान्त्स्यामिति। स एतन्दशहोतारमप  
 तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति बहोर्भूयानभवत्। यः कामयेत  
 बहोर्भूयान्त्स्यामिति। स दशहोतारं प्रायुञ्जीत। बहोरेव  
 भूयान्भवति। सौऽकामयत वीरो म आज्ञायेतेति। स



दशहोतुश्चतुर्होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त॥६८॥

तस्य प्रयुक्तीन्द्रोऽजायत। यः कामयेत वीरो म  
आजायेतेति। स चतुर्होतारं प्रयुञ्जीत। आऽस्य वीरो  
जायते। सोऽकामयत पशुमान्त्स्यामिति। स चतुर्होतुः  
पञ्चहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति  
पशुमानभवत्। यः कामयेत पशुमान्त्स्यामिति। स  
पञ्चहोतारं प्रयुञ्जीत॥६९॥

पशुमानेव भवति। सोऽकामयतर्तवो मे कल्पेरन्निति।  
स पञ्चहोतुः षड्होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य  
प्रयुक्त्यृतवोऽस्मा अकल्पन्त। यः कामयेतर्तवो मे  
कल्पेरन्निति। स षड्होतारं प्रयुञ्जीत। कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः।  
सोऽकामयत सोमपः सोमयाजी स्याम्। आ मै सोमपः  
सोमयाजी जायेतेति॥७०॥

स षड्होतुः सप्तहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य  
प्रयुक्ति सोमपः सोमयाज्यभवत्। आऽस्य सोमपः  
सोमयाज्यजायत। यः कामयेत सोमपः सोमयाजी स्याम्।

आ मे सोमपः सोमयाजी जायेतेति। स सप्तहोतारं  
 प्रयुञ्जीत। सोमप एव सोमयाजी भवति। आऽस्य  
 सोमपः सोमयाजी जायते। स वा एष पशुः पञ्चधा  
 प्रतितिष्ठति॥ ७१॥

पद्भिर्मुखेन। ते देवाः पशून् वित्वा। सुवर्गं लोकमायन्।  
 तैऽमुष्मिल्लोके व्यक्षुध्यन्। तैऽब्रुवन्। अमुतः प्रदानं वा  
 उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं यज्ञं विधायायास्यम्।  
 आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्र कल्पयेति। तस्य वा  
 इयङ्कृतिः॥ ७२॥

यदिदङ्किं च। य एवं वेद। कल्पतेऽस्मै। स वा अयं  
 मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्र सद्भ्यो देवेभ्यो हव्यं  
 वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति। यो वै  
 चतुर्होतृणान्निदानं वेद। निदानवान्भवति। अग्निहोत्रं वै  
 दशहोतुर्निदानम्। दशपूर्णमासौ चतुर्होतुः। चातुर्मास्यानि  
 पञ्चहोतुः। पशुबन्धषड्द्वौतुः। सौम्योऽध्वरः सप्तहोतुः। एतद्वै  
 चतुर्होतृणान्निदानम्। य एवं वेद। निदानवान्भवति॥ ७३॥

अमिमीत तं प्रायुङ्क्त पञ्चहोतारं प्र युञ्जीत जायेतेति तिष्ठति कृत्स्निदशहोतुर्निदानं सप्त च॥११॥

[११]

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति प्रजापतिरकामयत दशपूर्णमासौ सृजेयेति  
प्रजापतिरकामयत प्रजायेयेति स तपः स त्रिवृतं प्रजापतिरकामयत दशहोतारं  
तेन दशधाऽऽत्मानं देवा वै वरुणन्तो वै प्रजापतिस्ताः सृष्टाः समश्लिष्यन्देवा वै  
चतुर्होतृभिरिदं वा अग्रे प्रजापतिरिन्द्रं प्रजापतिरकामयत बहोर्भूयानेकादश॥११॥

प्रजापतिस्तद्वहस्य प्रजापतिरकामयतानयैवैनत्तस्य वा इयं कृत्स्निस्तस्मात्तेपानाज्योतिर्यदस्मिन्नादि  
स षड्भोतुः सप्तहोतारन्त्रिसप्ततिः॥७३॥

प्रजापतिरकामयत निदानवान्भवति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके  
द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥